

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Висоцької Наталі Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“

Київ
17 липня 2024 року
№ 145-2(І)/2024

Справа № 3-106/2024(223/24)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Висоцької Наталі Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Висоцька Н.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон).

Згідно з пунктом 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводять в дію через три місяці після набрання чинності Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовують до справ, щодо яких відомості про кримінальне правопорушення вносять в Єдиний реєстр досудових розслідувань (далі – ЄРДР) після введення в дію цих змін.

Висоцька Н.В. вважає, що приписи пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону у частині заборони застосування пункту 10 частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) до кримінальних проваджень, унесених в ЄРДР до введення в дію змін, унесених Законом, тобто до 16 березня 2018 року, суперечать статтям 21, 24, частині другій статті 63, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки порушують принцип рівності всіх людей у своїх конституційних правах та свободах, право на захист у його фундаментальному розумінні, рівність Висоцької Н.В. як учасника судового процесу перед законом і судом, та обмежують її й невизначене коло підозрюваних, обвинувачених осіб у конституційному і конвенційному правах на захист та закриття кримінального провадження, припинення кримінального переслідування (за наявністю для цього законних підстав) за ознакою, яка не залежить від волі та не була відомою Висоцькій Н.В. (іншим підозрюваним, обвинуваченим особам), а також

одночасно надають необґрунтований привілей іншим підозрюваним, обвинуваченим особам.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Закону, Висоцька Н.В. посилається на Конституцію України, закони України, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення в її справі.

2. Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Висоцька Н.В. є обвинуваченою у кримінальному провадженні від 11 листопада 2016 року за частиною четвертою статті 190, частиною третьою статті 289 Кримінального кодексу України.

Прокурор Київської міської прокуратури у підготовчому судовому засіданні висловив прохання ухвалити ухвалу про призначення судового розгляду на підставі обвинувального акта у відкритому судовому засіданні, а захисник обвинуваченої заявив клопотання про закриття кримінального провадження.

Шевченківський районний суд міста Києва ухвалою від 8 вересня 2023 року клопотання захисника Висоцької Н.В. задовольнив, кримінальне провадження за обвинуваченням Висоцької Н.В. на підставі пункту 10 частини першої статті 284 Кодексу закрит.

Київський апеляційний суд ухвалою від 7 березня 2024 року апеляційну скаргу прокурора Київської міської прокуратури задовольнив, ухвалу Шевченківського районного суду міста Києва від 8 вересня 2023 року скасував і призначив новий розгляд у суді першої інстанції.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове

клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі визначеної законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Висоцька Н.В. стверджує про порушення права підозрюваних, обвинувачених осіб на закриття кримінального провадження, припинення кримінального переслідування, права на звільнення від притягнення до кримінальної відповідальності у випадку порушення щодо особи встановлених Кодексом строків досудового розслідування, а також про позбавлення її найбільш ефективного способу відновлення права на припинення кримінального переслідування – закриття кримінального провадження на підставі пункту 10 частини першої статті 284 Кодексу. Однак наведене не доводить порушення конституційних прав суб'єкта права на конституційну скаргу внаслідок застосування судами оспорюваних приписів Закону. Отже, Висоцька Н.В. не навела аргументів, що підтверджують порушення її конституційних прав, а фактично висловлює незгоду з існуючим законодавчим регулюванням питання звільнення осіб від кримінальної відповідальності внаслідок спливу строку досудового розслідування у

кримінальних провадженнях, відомості щодо яких внесені в ЄРДР до 16 березня 2018 року.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Висоцької Наталі Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**